

РЕШЕНИЕ

№ 5998

гр. София, 04.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в закрито заседание на 04.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

като разгледа дело номер **9547** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 – 298 от АПК.

Образувано е по жалба на Б. К. С., А. А. Ф., К. К. Ф., Й. С. А., О. А. В., Ю. П. М., А. Р. Ф., Р. К. М., И. Ц. К., Е. М. Н., Б. Г. Ч., Л. Й. Ф., В. И. К., Й. Й. К., А. Е. П.-К., С. И. Н., Ц. П. Д. и [фирма] с управител Г. З. против покана за доброволно изпълнение изх.№С10-1149-02-803 от 14.08.2013г. издадена от началника на РО Н. С. при РДНСК-Югозападен район. С обжалваната покана жалбоподателите са поканени на основание чл. 277, ал. 1 от АПК да изпълнят доброволно задълженията си, произтичащи от Заповед № ДК-09-С-72 от 06.12.2010г. на началник на Сектор С. при РДНСК ЮР, с която е забранено ползването на строеж:жилищна сграда /М+5+А/М+6+А/ с магазини и обществени функции на партерен етаж, находящ се в УПИ III – 162, кв. 133а, м. К. село, Плавателен канал с административен адрес: ул. Л. А.” № 9, като е определено собствениците да вземат мерки за обезопасяване на строежа. В жалбата се твърди, че не е налице годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 т.1 от АПК. Забраната за ползване касаела жилищна сграда в друг имот и независимо, че жалбата им срещу заповедта била отхвърлена, налице била очевидна фактическа грешка в номера на ПИ, което препятствало точното изпълнение на заповедта. На следващо място се твърди, че поканата не съдържа имената на всички собственици в имота, като по този начин не можело да се изчисли откога тече 14-дневния срок за доброволно изпълнение. И на последно място се твърди, че същата не съдържа конкретно поведение, което следва да се осъществи от собствениците. Прави се искане за отмяна на изпратената покана за доброволно изпълнение и започналото въз основа на нея производство по принудително изпълнение.

Ответникът по жалбата, началник на РО, Н. С. при РДНСК ЮР, не изразява становище по основателността на жалбата.

При извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, АССГ в настоящия съдебен състав приема следното:

Съгласно чл. 277, ал. 1 от АПК, органът по изпълнението отправя до длъжника покана за доброволно изпълнение в 14-дневен срок от получаването ѝ. Поканата за доброволно изпълнение представлява „действие“ на органа по изпълнение по смисъла на чл. 294 от АПК, което подлежи на обжалване. Началният момент, от който длъжникът може да направи възражение срещу допустимостта на образуваното изпълнително производство и наличието на валидно изпълнително основание е връчването на поканата за доброволно изпълнение. В отправената от РДНСК ЮР покана за доброволно изпълнение на Заповед № ДК-09-С-72 от 06.12.2010г. на началник на Сектор С. при РДНСК ЮР, е посочено, че в 14-дневен срок, считано от получаване на поканата, собствениците на индивидуализираната сграда, следва да изпълнят разпореждането в заповедта. При неизпълнение в срок, ще се пристъпи към принудително такова.

Адресати на поканата са всички собственици на обекти в индивидуализираната жилищна сграда в заповедта с магазини и обществени функции на партерен етаж, като в случая фактът, че същите не са поименно изброени в поканата не се отразява на нейната законосъобразност. Поканата е изпратена до един от собствениците. Поименното изпращане до всеки собственик би било от значение за броене на 14-дневния срок за доброволно изпълнение, но не се отразява върху валидността на действието, извършено от изпълнителя и състоящо се в изпращане на покана за доброволно изпълнение.

Именно фактът, че собствениците са адресати на заповедта и от там и на поканата за доброволно изпълнение на същата, обосновава наличието на правен интерес от нейното обжалване по смисъла на чл. 295 от АПК. Съгласно чл. 296, ал. 1 от АПК жалбата се подава чрез органа по изпълнението до административния съд по мястото на изпълнението в 7-дневен срок от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи - от деня на съобщението. Поканата за доброволно изпълнение, според самите жалбоподатели, е получена на неизвестна за тях дата от А. С. и от Й. А., като предвид липсата на доказателства за дата на връчването ѝ, оспорването се приема за направено в срок. Предвид гореизложеното, АССГ приема, че жалбата е допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирани страни, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Въз основа на представените доказателства по преписката и предвид становищата на страните, АССГ прави следните изводи от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 276 ал.1 от АПК, изпълнението започва служебно по инициатива на органа, който е издал или е трябвало да издаде административния акт. В случая, производството е започнало по инициатива на органа, който е издал административния акт, подлежащ на изпълнение.

Първото действие, което се извършва от изпълнителя при започнато изпълнително производство, е именно изпращането на поканата за доброволно изпълнение – чл. 277 от АПК.

Чл. 277 ал.2 от АПК предвижда реквизити на поканата. Основният реквизит на

поканата е изписване на изпълнителното основание. В случая изпълнителното основание е Заповед № ДК-09-С-72 от 06.12.2010г. на началник на Сектор С. при РДНСК ЮР. Същата е приложена на л. 13 по делото и видно от съдържанието ѝ, с нея се забранява ползването на индивидуализиран имот, като в заповедта са изписани собствениците на строежа, чието ползване се забранява. Жалбоподателите са оспорвали тази заповед по съдебен ред и с влязло в сила решение на АССГ по адм.д. № 77/2011г № 3971/13.06.2013г съдът е отхвърлил жалбата. Изрично в решението на АССГ се сочи, че в заповедта е допусната фактическа грешка, тъй като сградата се намира в УПИ III – 362, а не както е изписано в заповедта – 162. Според съда това не се отразява на законосъобразността на заповедта, а има характер на явна фактическа грешка. От една страна АССГ в настоящия съдебен състав приема, че влязлата в сила заповед на РДНСК - Заповед № ДК-09-С-72 от 06.12.2010г. на началник на Сектор С. при РДНСК ЮР има характер на изпълнително основание по смисъла на чл. 268 т.1 от АПК. Заповедта е индивидуален административен акт , който е влязъл в сила и подлежи на изпълнение, доколкото с нея се забранява ползване на индивидуализирана жилищна сграда с магазини и обществени функции на партерен етаж. На следващо място , допуснатата фактическа грешка в заповедта е констатирана от съда, като е посочено, че се касае за имот 362, а не 162. Единствено органът е компетентен да поправи тази техническа грешка. Констатирането ѝ от АССГ обаче и заключението , че същата не се отразява върху законосъобразността на заповедта, не дава възможност да се достигне до грешка по отношение на предмета при изпълнението на заповедта. Грешката е посочена, като съдът вписва в решението си и верния № на ПИ.

В действителност, в поканата следва да се посочи името на длъжника. Тук общо е заявено, че това са всички собственици на обекти в сградата. Както съдът погоре посочи, липсата на индивидуализация на всеки от собствениците в поканата за доброволно изпълнение не прави същата порочна, тоест незаконсъобразна. Това би имало значение при предприемане на по нататъшни действия от страна на органа по изпълнение, доколкото същият следва да брой 14-дневен срок за доброволно изпълнение от получаване на поканата от всеки от собствениците, като законосъобразността на последващите действия на органа по изпълнение с оглед спазване на 14-дневния срок ще зависи от това връчване на всеки един от адресатите. Доколкото обаче жалбоподателите в настоящото производство са упражнили правото си на жалба срещу поканата, то този 14-дневен срок може да се брой от датата на постановяване на съдебното решение по спора, с което се разглежда въпроса за законосъобразността на поканата за доброволно изпълнение по тяхна жалба.

При извършена проверка, съдът констатира, че поканата за доброволно изпълнение съдържа реквизитите по чл. 277 ал.2 от АПК. Що се касае до произтичащото от заповедта задължение, то съдът приема, че същото е ясно, доколкото със заповедта, която се изпълнява, се забранява ползване на сграда. В случая поведението, което се изисква от собствениците , е да не ползват индивидуализираната в заповедта сграда, като същите следва да вземат и мерки за обезопасяване на строежа и опразването му от всички малотрайни, взривоопасни, пожароопасни материали, продукти и химически вещества.

Предвид гореизложеното, АССГ приема, че изпълнителният орган е спазил предвидения ред за започване на изпълнително производство, като същото е образувано на валидно изпълнително основание и на длъжниците – собствениците на обекти в сградата, чието ползване се забранява е изпратена покана за доброволно

изпълнение. Последната е във валидна писмена форма , съдържа законово-определените реквизити.

Спорът касае единствено законосъобразността на изпратената покана за доброволно изпълнение и няма за цел да ревизира влезли в сила актове на административния орган и съдебни решение на АССГ. Ако жалбоподателят претендира да е изпълнил задълженията си по влязъл в сила акт, подлежащ на изпълнение, то същият може да направи искане до органа по изпълнение за прекратяване на изпълнителното производство, по която молба органът на изпълнение дължи нарочно произнасяне, което подлежи на самостоятелен контрол за законосъобразност от съда. Към датата на образуване на изпълнителното производство няма надлежни доказателства, от които да се установява изпълнението на задълженията по влязлата в сила заповед на РДНСК. Ако жалбоподателят претендира невъзможност за изпълнение на задълженията по влязъл в сила акт, то основанията за тази невъзможност следва да стоят извън законосъобразността на възложените задължения. В противен случай се цели ревизиране на влязъл в сила акт в рамките на изпълнителното производство пред съд, който няма компетентност да се произнесе в тази насока и по ред, който не позволява такова ревизиране.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че жалбата на изброените по горе физически лица срещу покана за доброволно изпълнение изх.№С10-1149-02-803 от 14.08.2013г. издадена от началника на РО Н. С. при РДНСК-Югозападен район следва да бъде отхвърлена като неоснователна, поради което и на основание чл. 298 от АПК АССГ в настоящия състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. К. С., А. А. Ф., К. К. Ф., Й. С. А., О. А. В., Ю. П. М., А. Р. Ф., Р. К. М., И. Ц. К., Е. М. Н., Б. Г. Ч., Л. Й. Ф., В. И. К., Й. Й. К., А. Е. П.-К., С. И. Н. , Ц. П. Д. и [фирма] с управител Г. З. против покана за доброволно изпълнение изх.№С10-1149-02-803 от 14.08.2013г. издадена от началника на РО Н. С. при РДНСК-Югозападен район.

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: .....